

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

X. Die Febrvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

X. DIE FEBRVARII.

P. CAROLVS
CARLANTINUS.

Italus No-
uocomi. 10.
Febr. 1610.

SAnctæ apud Nouomenſes memo-
rie, ac authoritatis hic ſenex totis
triginta annis ibi ad templi portam
pœnitentiæ Sacramentum admini-
ſtrauit ibidemque ſepultus eſt. Mul-
tos habuit filios lachrymarum, cum
conſcleratorum plurium corda ſaxea
guttis illis felicibus excauauit, molli-
uit, & ſuauit vt voluit; etiam in dæmo-
nem potens fuit. Etiam feminæ ma-
leſicio cupiam obnoxia pomum a ſe
benedictum vbi porrexit, illudque
illa, ita vt à P. Carolo iubebatur, co-
medit, mox glomum cuomuit ferro
informi, clauis, filo, chalybeis que
acubus, alijs que multifariam refe-
ctum, & valuit. Mortique imminenti
ſe parans vetuit ſibi multa in au-
res dici. Vnum illud ingeminari deſi-
derauit. *Memento, Pater, Redemptoris,
qui peccatorum miſeretur.* Tantius erat
in omnium opinione, vt poſt eius obi-
tum docti ac nobiles quidam viri vel
de ſolea eius calcei aliquid ſibi dari
poſtularint. Profunda eius animi de-
miſſio texit ea, quæ de illo dici pote-
rant. Et Medico aliquando dicenti
duos filios ſaluos ſibi atque ſuperſtites
P. Caroli precibus ſe debere (vtpote
quibus deſperatâ iam vitâ iacentibus
benè precatus fuerit P. Carolus, &
illi melius actutum ac breui optimè
planè habuerint) reſpondit minax P.
Carolus, licet amiciffimo: neſcire il-
lum beneficijs vri, eo que de ijs vnum
eſſe, in quos malè collocarentur bene-
ficia. Deo gratias debere illum; amico
verò, fidem ſilentij. Religioſus qui-
dam & probata, virtute vir de ſe, de-

Oratio.

Damon.

Mori.

Hamilitas.

que P. Carolo ita teſtatus eſt. Sibi die
feſto in templi foribus inimicum
ſuum cum ſclopo & armis opperienti
ad necem, repente è ſuperueniente
in templum, P. Carolo quaſi ſanguina-
riæ mentis conſcio, diſertè dictum:
*Quid tu hic ſpectas, miſer? quid meditaris,
infelix?* Dixit, & apprehenſum manu
duxit, adiecitque: *Veni, ſequere, conſi-
tere de peccatis tuis.* Aiebat ille ſe tunc
in timorem; ac propè in amentiam
datum, quòd hæc audiret. Tuiffe ta-
men, quòd ille ducebat; & peccata
confeſſum; diſſidium illud ſoluiffe,
mundoque nuncium remiſſiſſe.

Secreta
cord.

BARTHOLOMÆVS
CAMERLENGHVS COAD.

MVrarius tenerriam vt conſcien-
tiæ, ita pietatis. Tam alro in lu-
mine introſpiciebat quosuis nauos
ſuos, velur atomos, vt acerbo cum
ſentiu doloris ad lacrymas vſque ac ſin-
gultus effuſo, ſe in pœnitentiæ Sacra-
mento de minimis quibusue noxiis
accuſare conſueſcerit. Sub vitæ ſinera
ſignificauit (vir aliàs ad verba valdè
attentus, & animi demiffione inſignis)
ſibi Beatiffimam Virginem ſpecie ad-
mirandâ excelsè illuſtrem ſæpè ſpe-
ctabilem, cum pulcherrimo in ſinu
paruulo adſuiſſe. Hinc nimirum ex-
cellum illud lumen ad illum per-
neabat, in quò introſpiciebat, quid
ſit tantum Deum vel in minimis of-
fendiſſe.

Italus Regij
in Lombard
10. Febr. 1629.

Pecc. Ven.

B. V.

L PLEO.

P. LEONARDVS
PERINUS.

Lotharingus Vefontione 10.
Feb. 1638.
x. car. 71.
Accuratio.
in agendu.

Regula.

Obid.

Morif.

Vir tam absolute virtutis, vt de illo videretur opinio, quod si primi Societatis authores ad vitam redirent, & ijs quibus ille officijs fungerentur, nihil videri, quod vel priuata illius in viuendo disciplina, vel publicis rebus cum dignitate pertanctè tractandis ab ijs addi posset ad ea, quæ in Leonardo emicabant. Fuit ad communem vitæ nostræ normam nullo in apice negligendam incredibili studio perseveranter attentus, & hac semitâ eò euasit, quòd vix pauci. Modestia illi tanta, quanta maximæ cuius sanctimonix testis esse possit Obedientia ad extemporalitatem prompta, ita vt conciones pro singulis Aduentûs diebus habendas ex tempore, nullâ præparatione præmissâ, nil excusans, susceperit: & cum Theologiam doceret, ad docendam Rhetoricam iussus lubens descenderit, eoque munere per annos plures laudatè functos, ad conciones, tum ad Theologiam iterum redierit; expeditè vbique ad omnem nutum vt idoneus, ita promptus. Vir sapiens, & cui Perinus totus erat propè perspectus, de illo mortuo dixit palam in corona confidentium nostrorum: certum sibi videri, eum vndequaue innocentissimè vixisse. Petrus Forerius ex Ordine S. Augustini illum vocabat columnam Sanctissimæ Societatis; eiusque meritis adscribebat, quòd cum Leonardus ad illius Parochiam diuertisset, atque veruecis coxendicem in frustra partitus, illa ad ægros parochiæ misisset, illi omnes conualuerint. Per plures annos in cubiculo nunquam sedit; sed stans; ac librum manu tenens legebat: & in frigore quantumuis acerrimo stabat nudipes.

Si quando in publico sedendum erat, nunquam se fulciebat à tergo. Sanctimonix illius opinio fuit tanta, vt abeuntem è quadam vrbe in genua fusi ciues, quæ quæ ibat, orarent, bene vt omnibus precaretur. Vefontione, & Mussiponti ante SS. Sacramentum orando vnam quotidie horam ducebat. Henricus IV. Rex modestam P. Leonardi (ignoti sibi licèt) in sacrificio diuino peragendo pietatem, cui semel interfuerat, laudauit. Morti proximus medico illam vitæ integritatem amicè gratulanti; *Deus, inquit, meis peccatis, offensus dignitatis est infinita. Et vixit.*

Euchar.

P. FRANCISCVS
DAIX.

Iam inde à triennio aiebat se Dei Inutu ac effatis regi velle: vnde ad ea se magis promptum exhibere velle dixit, & scripsit, quæ alij recusarent. Vbique quidquid ageret colendæ querendæque maiori Sanctissimæ Trinitatis gloriæ studebat, aiebatque illum sibi vnicum finem esse; tantique mysterij venerationem se didicisse à Christo. Huc ille quotidianas preces, huc afflictationes corporis varias & quotidianas diregebat, vt spirituale quoddam Sacrificium augustissimæ Trinitati offerret. Ad visendum persæpe SS. Eucharistiæ Sacramentum, se interdum ac noctu sæpius conferebat; item quoties ad portam accersitus ad cubiculum redibat, id non prius faciebat, quam Domino istic salutato ac visitato. Vt Lugdunenses ad celebrandam toto triduo Imm. Conceptionis solennitatem in templo nostro inuitaret, pro illo triduo 40. horarum indulgentias impetrauit, per quod tempus ferè flexis coram SS. Sacramento genibus pernoctabat. Saucibat in se cilicij,

Gallus Lugduni 10.
Feb. 1636.
Soc. 32.
Obid.

SSS. Trinit.

Intentio ex celsa.

Euchar.

Festum Im. Concept.

Euch.

Mortif.

cilicij, flagellis, ieiunijs, licet valetudo illi esset aded' afflicta, vt vir dolorum merito diceretur. Cum sapius per quartam horæ partem in se flagris scuire audiretur, rogareturque vt sibi parceret, respondit, molestum sibi fore diem illum quo expressum à se sanguinem non libaret Christo: se, si Martyr esse non posset, daturum certe operam, vt aliquam dolorum Christi partem acciperet. In magna scientiarum complexione mirum quanta illi animi demissio, quanta in diuinis tenentis semper fuerit. Sacræ Scripturæ aliquot capita perlegebat quotidie flexis genibus, & aperto capite. Fra-

Leçto S. Scriptura.

ter quidam Lugduni mortuus aliquot ab obitu diebus cilicina in veste pilis acerbioribus horrida inclusus opem ab illo petijt. Aegro cuidam nostro prosperam valetudinem, ac vitam longiorem, & alijs alia plura, prædixit. Morti vicinus, cruces duas, nigram alteram, alteram radiantem vidit; illam mortis, hanc æternæ gloriæ nunciam. Quidam Deum per eius mortui merita precati, gauisi sunt se esse auditos. id quod narrant annuæ: vbi etiam plura ex vero prædixisse fertur, ac illius anima in luce ad superos euolare conspecta fuisse.

*Cilicium. Purgator.**Mort. Cruces.**Mort.*

XI. DIE FEBRVARII.

RODERICVS MENE- SIUS SCHOLAST.

Eustianus V. yssiponæ 11. Feb. 3548.

EXcelsæ vt virtutis, & stirpis, ita expectationis iuuenis, acerbolateru dolore hoc die lætus extinctus est. Magnus in illo paupertatis, vt Matris, amor, quod ferè fieri amat in ijs, qui post lautiores fortunas ad Christi pedes abiectas, paupertati se mirificè vel præ alijs, vel cum alijs eâ virtute insignitè illustribus dedunt. Nec sororis, nec Matris deliciæ tantum potuere, vt pannos viles & quicquillas electæ Matris suæ paupertatis non pluris quàm quicquid offerebatur æstimaret atque amaret. Iacobus de Murica è familia S. Hieronymi Conimbricæ Acad. Rector, Cardinalis, Henrici iussu, dissimulanter, & sine Societatis nota in exercitia inquirebat, cum eos qui ijs exercebantur, musto plenos, Niniuitis similes, & visa videre diceretur. Interrogatus inter socios & Rodericus Menesius de visis, affirmavit se cum exercebatur, horri-

*Paupertas.**Exercitia.*

ca visa videre. Accersito actuario, qui narrantis verba describeret, respondit: Memeripsum vidi, quem nunquam ante probè videram, terrum sanè monstrum, & cuius simile nunquam vidi.

P. MICHAEL A FONTIBVS.

Societatem ingressus, incredibili suo solatio in illa se confirmatum sensit à femina quapiam, sanctimonix famâ illustri, quæ illum veluti cælestis moniti baiula in eo consilio stabiliebat Christi nomine; quem dicebat Cruce onustum sibi fuisse conspectum. Fuit Michael vnus de primis qui Peruanam Indiam cultione euangelicâ per diu excoluere, orandi & sui despiciendi artibus prorsus excellens, ac S. Vincentio Ferrerio eximie addictus, multisque ab illo beneficijs auctus. At summa quæque consecutus est à Deo per Dei Matrem, quam religiosè ac eminentiore quodam studio percole-

*Hispanus Valentix. 11. Feb. 1606.**Christus.**B. V.*

L 2 bat.